

е вързанъ — (пѣлзи къмъ нежъ) — Милостива Госпожо! Погледнете на нашъ-тѣ бѣдностъ — погледнете на нашъ-тѣ дѣтинскъ невинностъ! — Смилете ся — О! смилете ся! (улавя я за рѣцѣтъ, цѣлува ги и умилно дума) — Милостива Госпожо! извадете бащъ ни отъ затворъ-тъ и ний.... ний ще ви простимъ сичко! —

Стана. — (бърше си рѣкѣ-тѣ) — Проклетъ кучко! — Кой ти дозволи да ми омацвашъ рѣкѣ-тѣ?! — (иронически) Да простъ на бащъ ти! (смиѣ ся) Ха! ха! ха! — Колько чудно искане! — Азъ съмъ отъ 20 години на самъ вдовица! — а пакъ дордето бѣхъ съ ижжъ, какво-то тегляхъ, само единъ Богъ знае! — Едвамъ даде Господъ чеготъ прибрахъ дяволи-тѣ. — Слѣдъ туй азъ прибрахъ родители-тѣ имъ и какво виждахъ? — хлѣбъ нѣмать да ядхъ, пжкъ ся обычять; — баща имъ ако носяше два хлѣба, като сръщаше по пжтъ нѣкой пѣ-бѣденъ, даваше му едина — а пакъ за менъ и за мои-тѣ горѣщи погледи никакво внимание недаваше. — Нека сега проклѣтникъ-тъ да гнѣе въ затвора! (мисли ся) — Не е чудно кога една жена обычя мжжъ си и кога-то той е сиромашъ, нѣ какъ единъ мжжъ може да обычя женъ-тѣ си, когато е сиромашъ, и никакъ да не дава внимание на богаты и огненны погледи — на погледи, като мои-тѣ — — туй е чудно! — (ритнува Слава; — Слава пада) Далѣчь, далѣчь отъ мене, проклѣтый червей, и само Господъ нека ви прости, дѣто мжъ разядосахте днесъ. (изгѣзва).

(Между този діалогъ »Добродѣтель-та« прави пантомими на скѣрбъ и съжалѣние).

Позорище 3-то

Прѣдишши-тѣ безъ Станъ.

Юрдана [притичва уплашено къмъ Славъ] Славке, Славке! любезна сестричко, какво ти стана? [Слава става на крака] —

Слава. [съ слабъ гласъ, нѣ дързновенно] небой ся тятко! Не мя боли дѣто онази жена мя ритна, нѣ боли мя защо